

Col·laboracions d'entitats

Recordant-lo com a vicepresident de la Federació Catalana d'Espeleologia.

Parlar d'en Jordi Icart i Castelló és parlar d'un referent de l'espeleologia catalana d'aquesta última època. I em vull referir només a l'espeleologia; perquè sabem prou bé que la seva tasca va més enllà del treball de recerca, estudi i dedicació a tot el que envolta el món de les cavitats subterrànies.

La col·laboració i amistat amb ell ve de molts anys enrere. Va des de exploracions, com per exemple la cova del Serrat del Vent, a conferències fetes al Centre Excursionista de Terrassa; la primera d'elles el juny de 1981 o la darrera feta el novembre de 2005.

Vam viure junts els inicis de la creació de la Federació Catalana d'Espeleologia, essent en Jordi un dels seus defensors i impulsors. L'any 1984, quan jo era, per

aquelles dates, president de la Federació; en una remodelació general de la junta directiva, vaig poder comptar amb ell perquè tingués la vicepresidència. Treballar durant quasi tres anys amb en Jordi va ser tota una positiva experiència. El dia a dia, el treball que comportava tirar endavant una federació nova, els problemes i gestions que sorgien contínuament, van fer-me adonar que tenia al meu costat un vertader col·laborador, company i amic.

Posteriorment, per qüestions lògiques de la vida, ens vam distanciar una mica "físicament", però el contacte mai es perdé. Les Assemblees, el Congrés Català, o alguna que altra conferència van mantenir-me en contacte amb l'amic Jordi.

La seva pèrdua ha estat una pèrdua molt gran i en el sentit més ampli que es pugui imaginar. Ha estat una persona que ha deixat molt bona empremta i d'una manera digna i modesta, allunyada de grans protagonismes, tot i que ho hagués pogut fer.

El millor homenatge que li podem fer és, a part de reconèixer la seva tasca, seguir els seus passos i actuar com ell ho feia: desinteressadament, sense ostentació i sempre pel bé col·lectiu.

Salvador Vives i Jorba
President de la Federació Catalana d'Espeleologia
1981-1986.

82

XICS

En Jordi Icart ?- sí, i tant! El president de "l'Agrupada"... Suposo que com un munt de gent, aquesta és la frase que hem dit o sentit dir durant molt de temps. Però hi ha més que això. Vaig conèixer en Jordi l'any 1991, quan vaig fer un dels cursets d'espeleo que organitza cada any el GIEG. Aquell mateix any vam anar a Cantàbria a fer un avenc; quina aventura aquella !

Casualment, el mateix any sorgia una nova entitat a Granollers: Els Xics, on hi he estat vinculada des del principi. El contacte amb en Jordi i tots els col·laboradors del GIEG ha estat continu des de l'any 91, col·laborant en les classes teòriques del curs d'iniciació a l'espeleologia del GIEG i del curs de descens de barrancs.

Al mateix temps l'entitat a la qual estic vinculada, Els Xics, anava creixent i integrant-se en el teixit social de

Granollers. En aquest context, les xerrades amb en Jordi (encara president), sobre el futur de les entitats de Granollers, el tipus de "local" (si compartit o no...), el típic maldecap de com donar-se a conèixer, la implicació de la gent amb l'entitat, etc..., han estat moltes vegades llargues i prometedores i sempre n'he pogut treure aspectes positius, gràcies a la seva llarga experiència amb l'entitat.

En aquestes xerrades deixarem anar moltes idees que anaven quedant sobre la taula, i així es va anar forjant l'esperit de col·laboració entre les dues entitats: "l'Agrupada" i "Els Xics"; és ben cert que ambdues comparteixen el mateix esperit de fons: assolir un objectiu comú amb esforç i participació.

En Jordi sempre estava disposat a col·laborar, només feia falta una mínima idea, i ell ho convertia en un gran